

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 521/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej Weis & Partners s.r.o., Priemyselná 1/A, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-1S/130/2022 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu v označenom konaní. Bez toho, aby k ústavnej sťažnosti priložila dôkaz o zásahu do jej ústavných práv, opisuje priebeh sporu. Tvrdí, že v júni 2022 podala správnu žalobu proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže zo 7. apríla 2022 a posledným úkonom súdu v napadnutom konaní malo byť uznesenie z 26. januára 2023 o zamietnutí sťažovateľkinho návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Odvtedy malo dôjsť dvakrát k zmene zákonného sudcu a podľa sťažovateľky je súd v predmetnom konaní nečinný. Na žiadosť o pokračovanie v konaní a následnú urgenciu z januára 2024 správny súd podľa sťažovateľky vo februári 2024 odpovedal, že predpokladá rozhodnutie o jej správnej žalobe v druhej polovici roku 2024.

II.

2. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide

o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

3. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

4. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde možno prijať na ďalšie konanie iba návrh na začatie konania, ktorý spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

5. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde nemusel dožiadaním dotknutého orgánu verejnej moci osvedčovať sťažovateľom tvrdené skutočnosti o prebiehajúcom konaní.

6. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci sťažovateľky dôvod na jeho materiálne vedenie, prostriedkami ktorého by ústavný súd sťažovateľku vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti alebo sám bez návrhu zisťoval stav konania na správnom súde. Sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej ústavných práv, tak ako to predpokladá § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde. V ústavnej sťažnosti ani žiadny dôkaz nenavrhuje (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Primárne pripojenie a sekundárne navrhnutie dôkazu je obligatórnou, zákonom vyžadovanou náležitosťou ústavnej sťažnosti. Nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom právne zastúpená advokátom. Pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde) bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá. To však sťažovateľke nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila novou ústavnou sťažnosťou proti postupu správneho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu